

Molt distingit senyor col·lega:

Perdoneu-me que, a causa d'una llarga absència de Munic, fins avui no hagi tingut ocasió d'agrair-vos cordialment la tramesa de REVISTA MUSICAL CATALANA que conté el vostre magnífic article sobre l'edició del "Sederunt principes". Això m'ha alegrat tant més, quant els altres col·legues meus, principalment ací a Alemanya, fins ara han callat com a morts.

Com que per desgràcia no domino el català, no estic ben segur si he interpretat correctament en llurs detalls les vostres assercions. Però he comprès prou bé el contingut del vostre treball, per veure que està ple de la més alta claredat i de la realitat científica. Principalment m'ha interessat la vostra referència al final del treball, sobre la pràctica de la transposició en la utilització dels chors mixtos. M'eren prou conegudes les cites dels teòrics del XIII sobre aquesta pràctica. Crec, però, que aquestes valien només per als motets del temps mentre que per al organum que té una marcada peculiaritat instrumental (almenys en Perotinus), devien valer encara la pràctica de la duplicació de tot l'acord, com reclama ja la música Enchiriadis. A més, sobre aquesta important qüestió que vós haveu tocat, aviat apareixerà un voluminós estudi, elaborat en el meu seminari, sobre els fonaments de la pràctica del fals bordó, que, així que aparegui, em permetré d'enviar-vos.

Em permeto de tornar-vos a agrair la impressió del vostre treball, i de manifestar-vos l'assegurança de la meua major consideració

